

være ude af Verden med det samme, maasse man da ogsaa under den fortsatte Drøftelse deraf vil kunne komme til en Afgørelse, der i formel Henseende svarer til de Fordringer, den højtærede Justitsminister ikke finder fyldestgjorte i vort Forslag, og som i reel Henseende gøre Loven saa frugtbringende som muligt. Den ærede Minister sagde, at naar man i Djeblikket havde Kommuner, hvor der ikke var noget Tilshyn, saa det maasse blot i, at Sogneraadet ikke havde gjort sig den tilbørlige Ueislighed, men det samme vil, saa vidt jeg forstaa, kunne hændes, efter at denne Lov er gennemført. Der staar ganske vist i § 9, at Overtrædelser af denne Lovs Forskrifter anses med Bøder indtil 100 Kr. Jeg ved ikke, om det ogsaa er tænkt at skulle anvendes lige over for Sogneraad, der forsømme deres Pligt, men i ethvert Tilfælde vil det være meget vanskeligt at konstatere, at et Sogneraad ikke har bestræbt sig for at faa frivillige Kræfter, saa man kan komme til at undertende dets Virksomhed og idømme det Straf. En Skinvirksomhed fra et Sogneraads Side vil i alt Fald være nok, den vil kunne tage sig ud paa Papiret, paa Indberetningen, der gives til de højere Dyrigheder, og hvis den ærede Minister beklager, at Kommuner i dette Djeblik mangle Tilshyn med Plejebørn, fordi Sogneraadene ikke gøre deres Pligt, tror jeg, at man efter denne Lovs Udstedelse vil kunne risikere det samme, hvis man ikke har truffet Bestemmelser om, hvorledes Sagen ordnes, saafremt det ikke er muligt at finde frivillige Kræfter.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg ønsker kun at gøre den korte Bemærkning, at det ligger i hele denne Sags Historie, at Loven kun skal dreje sig om Plejebørn, der haves for Betaling, og det er ikke noget nyt, der kommer ind; den Lov, vi have haft siden 1888, har ogsaa altid været forstaaet og anvendt saaledes. Hvad endelig Sogneraadenes Pligt angaar, har det heller ikke været Meningen, at Bestemmelsen i § 9 skulde komme til Anvendelse paa Sogneraad. Det har været Meningen at man ikke egentlig vilde optræde lige over for Sogneraadene som tvingende, men som den, der vilde øve et mildt Tryk paa dem, om jeg maa udtrykke mig saa. Det er at den Grund, at man med denne Lovs Revision har sat denne Bestemmelse ind i § 3, at Sogneraadene skulle gøre en Indberetning om Maaden, hvorpaa Tilshynet er ordnet. Det staar ikke i Loven af 1888, men man har tænkt som saa, at naar det kunde komme til at staa i Loven, at Sogneraadene

skulle gøre denne Indberetning, udøvede man derved et mildt Tryk paa dem, idet man gaar ud fra, at de ikke godt ville kunne være bekendt at scribe: Vi have intet gjort.

Frier: Den højtærede Minister motiverede Lovens Betydning med dens Historie. Det forekommer mig, at det vilde være rigtiggere, om Lovens Indhold fremgik af selve Loven, saaledes at man ikke behøvede at henvise til dens forudgaaende Historie. Det vil dog altid være et usikkert Grundlag at bevæge sig paa, naar man, før at forstaa Loven, skal vide Bestedet, hvad der er gaaet forud for dens Vedtagelse. Det er jo dog det, der til sidst er blevet slaaet fast i Lovens Ordlyd, der bliver det afgørende, og hverken dens faktiske Forhistorie ude i Landet eller f. Eks. den Forhistorie, som ligger i Motiveringen af Loven. Derfor mener jeg, at man billig kan forlange, at Loven selv i sin Affattelse paapeger den Begrænsning, under hvilken den virker, og det synes jeg ikke er Tilfældet, saaledes som Teksten her foreligger.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg kan kun bemærke hertil, at dersom det er det ærede Medlems Mening, er det at beklage, at det ærede Medlem ikke har stillet dertil sigtende Ændringsforslag, thi saadanne ere jo aldeles ikke stillede.

Frier: Naar jeg ikke har stillet noget Ændringsforslag, er det, fordi jeg har ment, at Loven i ethvert Tilfælde indeholdt Anledning til at undtage fra dens Bestemmelser alle dem, som havde Børn i Huset uden Betaling, selv om formelt set ogsaa de vare indtagne derunder. Jeg har nemlig ment, at hvad der staar i Lovens § 6 om at fritage Plejeforældre for Tilshyn under saadanne Forhold, hvor Hensynet til Fortjeneste eller Erhverv skønnes at ligge uden for Bevægrunden til Plejeforholdet, som Regel tilstrækkelig sikrede dem, der af Velgørenhedshensyn havde Børn i Huset, selv om Loven altsaa i og for sig ogsaa kunde siges at omfatte dem. Derfor har jeg ikke stillet noget Ændringsforslag.

Justitsministeren (Nellemann): Ja, maasse det saa maa være mig tilladt at sige, at jeg ikke har stillet noget Ændringsforslag i den Retning, fordi jeg er gaaet ud fra, at det ikke behøvedes.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.